

NATIVITY MESSAGE OF HIS BEATITUDE METROPOLITAN TIKHON 2022

Протокол 12/001

До духовенства, монашества та вірних Православної Церкви
в Америці,

Мої любі діти в Господі,

***Христос народжується!
Прославляйте його!***

“Коли ж Ірод помер, ось Ангел Господній з’явився уві сні Йосифу в Єгипті, кажучи: “Встань, візьми Дитятко й Матір Його та йди в землю Ізраїлеву...” (Мф. 2:19-20)

Головним героєм, так би мовити, перших двох розділів Євангелія від Матвія є скромний і мовчазний чоловік, якого ми називаємо праведним Йосипом Обручником.

Йосипа називають «праведним», тобто він ходив згідно з Божими заповідями (Мт. 1:19). І, згідно зі Святим Письмом, дотримуючись заповідей, людина може набути правдивого знання. Як каже псалмоспівець: «Навчи мене розуму та знання, бо я вірю Твоїм заповідям» (Пс. 118:66).

Ми бачимо, що це винятково вірно у випадку св. Йосифа. Настільки справедливим, таким праведним він був, що був гідний бути навченим і керованим ангелом. Під час події, яку іноді називають благовіщенням святому Йосипу, ангел приходив до праведника в момент його сумнівів щодо вагітності його нареченої, кажучи йому не бійся.

І цей заклик не боятися не є чистою формальністю, бо наступні слова ангела розкривають жахливе і страшне завдання. Ангел просить Йосипа, замість земного чоловіка, служити Пресвятій Богородиці і Приснодіві Марії («Візьми Марію, жінку Твою») і служити Господу Ісусу Христу замість земного батька («покличеш його ім’я Ісус»).

Одне це — наказ служити прийомним батьком для Бога всіх і опікуном Матері Світла — було б досить страшним. Але невдовзі святий Йосиф і свята Мати з дитям, про які він зобов’язаний піклуватися, потрапляють у надзвичайні обставини: змова вбивства, втеча в далеку країну та перебування в тій чужій країні. Ми можемо лише припустити, що в Єгипті, серед чужинців, далеко від дому та майна, відповідальність за забезпечення його передбачуваної дружини та сина була дуже важкою для цього праведника.

Але знову слова ангела, і цього разу це слова полегшення та радості: «Йди, ізраїльська земля». Повертайся додому, до своїх рідних; повернися додому до свого майна; повертайся додому до свого народу, до своїх звичаїв і до своєї землі.

Continue on page two

Коли вперше ангел відвідав праведного Йосипа, він приніс жаклиний наказ від Всемогутнього, наказ, який потрібно було виконати за найважчих обставин. Другого разу, коли прийшов ангел, він приніс бажаний перепочинок.

Але в обох випадках справедливий Йосип був однаково слухняний божественній волі. Коли йому було наказано піклуватися про матір і дитину, він без вагань взявся за це завдання, хоч би які труднощі виникали. І коли йому сказали повернутися до Ізраїлю, він так само охоче пішов.

Так само парадоксально, як святий Йосиф захищав і піклувався про всемогутнього Владику, який тримає все створіння на своїй долоні, Бог дав нам, православним християнам, особливий обов'язок священного опікування. Бог нічого не потребує від нас, але Він із задоволенням дозволяє нам співпрацювати з Ним у праці проповідування Євангелія та освячення світу.

Можна сказати, що, як і праведний Йосиф Обручник, Божою благодаттю нам доручено піклуватися про новонародженого Христа. Бо чим є Церква, як не Тілом Христовим, що росте в цьому світі в мудрості та зрості, поки не досягне міри зросту повноти в майбутньому віці (Лк. 2:52, Еф. 4:13)? І ми всі поділяємо відповідальність, відповідно до нашого становища в житті, піклуватися про Церкву через молитву, фінансову підтримку, участь у таїнствах, а також ділитися навчанням віри.

А потім, на іншому рівні, ми зобов'язані дбати про Христа у своєму житті, у своєму власному серці. Св. Павло писав до галатів, що він відчував пологові муки, доки Христос не втілиться в них (Гал. 4:19). Кожен із нас покликаний відкрити Христа у своєму житті, стати святим, стати Христом благодаттю. Через хрещення і Євхаристію всі ми прийняли Ісуса Христа в себе, ніби як новонароджене Дитя. Молитвою, ретельним практикуванням чеснот, увагою до наших думок і плеканням справжньої любові до Бога і людини ми дозволяємо Христові зростати в нас, доки, молимося, живемо вже не ми, а живий Христос в нас (Гал. 2:20).

Сьогодні, святкуючи Різдво Спасителя у плоті, візьмімо всі за приклад святого Йосипа, намагаючись плекати Христа в Церкві та у своїх серцях. Виконуймо заповіді, розпізнаваймо волю Бога і виконуймо Його волю, навіть коли обставини складні.

Справді, цей світ є Єгиптом, і турбота про Христа та Його Церкву, як це робив святий Йосип, завжди пов'язана з перешкодами та викликами. Але якщо ми перебуваємо з Дитятком-Христом у Єгипті, вірно дбаючи про Нього в нашому житті та наших громадах, ми можемо бути впевнені, що ми, як святий Йосиф, одного дня почуємо ці вітальні слова: «Іди до землі Ізраїля». «— тобто прийдіть, праведні, і увійдіть до небесних осель, які Отець приготував для вас від усіх віків (Мф. 25:34).

Піклуючись таким чином про нашого маленького Спасителя і Господа, ми виявляємо свою готовність співпрацювати з благодаттю Бога, Бога, Який так бажав мати нас своїми співробітниками, братами та друзями, у яких Він зволив народитися в печері і покласти в ясла, холодної ночі, «у той час як ніжна тиша огортала все, і ніч у своїй швидкій течії вже наполовину минула» (Мудр. 18:14). Йому, новонародженому Богу і Господу нашому, нехай буде вся слава, честь і поклін разом з Його предвічним Отцем і Його Пресвятим, Благим і Животворчим Духом.

З благословенням новонародженого Месії, який є Господом і Богом перед віками, я залишаюся щиро вашим у Христі,

+ТИХОН
Архієпископ Вашингтонський
Митрополит всієї Америки і Канади

